

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobkyně: **JUDr. J. H.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, zastoupena JUDr. Janem Sykou, advokátem se sídlem Školská 1736/12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 9. 2016, č. j. 5 Ad 5/2016 - 61,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 4. 5. 2016 podala žalobkyně (dále „stěžovatelka“) k Městskému soudu v Praze návrh na vydání opravného usnesení, který odůvodnila tím, že v usnesení městského soudu ze dne 7. 4. 2016, č. j. 5 Ad 5/2016 - 40, nebyla správně a přesně označena.

[2] Městský soud návrh stěžovatelky zamítl usnesením ze dne 1. 9. 2016, č. j. 5 Ad 5/2016 - 61, neboť usoudil, že označení stěžovatelky v usnesení ze dne 7. 4. 2016 bylo postačující a bylo z něj zřejmé, kdo byl účastníkem řízení.

[3] Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, v níž namítala, že došlo ke zjevné chybě v jejím označení, které není v souladu se zákonem č. 85/1996 Sb., o advokacii, a dalšími právními předpisy ani s ustálenou judikaturou.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda je kasační stížnost přípustná.

[5] Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. není kasační stížnost přípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.

[6] V usnesení ze dne 14. 2. 2012, č. j. 2 As 13/2012 - 14, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že takovými rozhodnutími ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. „*jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé. Tak tomu je i v případech usnesení, kterým soud zamítne návrh na opravu zjevných nesprávností. Pokud totiž tyto*

nesprávnosti mohou mít dopad do právní sféry účastníka řízení, v němž bylo toto rozhodnutí vydáno, nebrání předmětnému účastníkovi nic v tom, aby sám proti vadnému rozhodnutí podal kasační stížnost.“

[7] Ke stejnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud i v usnesení ze dne 21. 5. 2013, č. j. 6 As 50/2013 - 12, v němž navíc konstatoval, že „[s]amotné zamítnutí návrhu na opravu zjevných nesprávností se práv stěžovatele nemohlo nikterak dotknout.“

[8] V nyní posuzované věci stěžovatelka kasační stížností taktéž napadla usnesení, kterým byl zamítnut její návrh na opravu zjevné nesprávnosti. Nejvyšší správní soud neshledal žádný důvod k odchýlení se od citovaných rozhodnutí a dospěl ve shodě s nimi k závěru, že napadené usnesení má povahu rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. Ostatně stěžovatelka v kasační stížnosti nijak nevysvětlila, jak se zamítnutí návrhu negativně dotklo jejích práv.

[9] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobkyně podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s jako nepřipustnou odmítl.

[10] Tento závěr nemůže změnit ani nesprávné poučení městského soudu o přípustnosti kasační stížnosti (viz např. výše citované usnesení č. j. 6 As 50/2013 - 12 nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36, č. 737/2006 Sb. NSS).

[11] Stěžovatelka spolu s podáním kasační stížnosti požádala, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Vzhledem k tomu, že soud rozhodl ve věci bez zbytečného odkladu po předložení věci a po vykonání nezbytných procesních úkonů v řízení, nerozhodoval již z důvodu nadbytečnosti o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[12] Protože kasační stížnost byla odmítnuta, žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2016

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu